

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 27. Sessio tertia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. sunt jussu capti. Ideo vindictam spirat.
 A.C. 1245. Hunc solum in finem convocavit concilium.
 Sed dedecet Imperatorem sententiæ talis conventus se submittere, præsertim quando adversis eum partibus adhærere intelligit. Postquam vero Lugduni compertum est, Fridericum nec adire concilium, nec mittere Legatos sufficiente cum potestate velle, plurimi eorum, qui hæctenus illi fa-
 verant, ab eodem descivere.

§. XXVII.

Sessio tertia.

17. Jul. Tertia concilii sessio fuit memorato die lunæ 17. Julii. In illa Papa concilio approbante statuit, ut deinceps Natalis SS. Virginis per octiduum celebraretur. Dein septendecim præscriptiones legi jussit, quarum pars major ad actiones judicarias pertinebat: ultimæ quatuor res majoris momenti tractabant. Singularum sanctionum enumeratio lectu molesta foret, iis præcipue, qui judiciorum formulas non didicerunt. Sed apparet ibi amor captiosarum litigandi artium tunc in Clericis regnans, quorum plerique agendis vel dijudicandis causis distinebantur. Id concilia cogebat tam fusa pertractare ejusmodi materias, quæ melioribus sæculis attentione Præfulum indignæ fuissent visæ. Quædam ibi san-
 ctio

p. 639.

p. 645.

6. 13.

etio Episcopos, cæterosque, qui Ecclesia- Sæcul. XIII.
rum bona administrarent, earum debita A.C. 1245.
expungere, ac, ne nova contraherent,
cavere jubebat. In sexto Decretalium Conc. p. 666.
libro & alibi leguntur plures aliæ consti- 671.
tutiones concilio Lugdunensi ascriptæ.

Decrevit, ut dimidia pars fructuum p. 650. c. 14.
provenientium e cunctis beneficiis, quo-
rum possessores ipsi saltem sex menses in
locis suis non residerent, per triennium
in suppetias Imperio Constantinopolita-
no mittendas impenderetur. Exceptit
illos, qui per canones præsentis lege so-
luti essent; adstrinxit tamen ad dandam
tertiam partem proventus, si centum ar-
genti selibras excederet. Ad eam rem
pecunias contribuentibus eandem Indul-
gentiam, quam terræ sanctæ succurren-
tibus, concessit. Ex hoc decreto colli-
gi potest, quam multi beneficiarii suis in
locis tunc temporis non residerent. Pa-
pa (nam ipse semper est, qui his in de-
cretis cum approbatione concilii loqui-
tur) Papa, inquam, exhortatur Præsules,
ut populos ad summam pecuniæ aliquam
Terræ sanctæ vel Romanis Imperio per
testamenta sua relinquendam suis in con-
cionibus & in tribunali sacro stimulent,
atque has pecunias fideliter asservandas
curent. Deinde multas Christiani orbis
regiones, Poloniam, Russiam, Hungariam,
a Tartaris vastatas ob oculos ponit, &
ad

c. 15.

c. 16.

Sæcul. XIII. ad inhibendos eorum progressus, omnes
A. C. 1245. aditus per fossas, muros, aliaque opera

pro ratione locorum præcludi jubet. Pol-
 licetur fore, ut pecuniam ad compen-
 sandos hos sumptus & ipse magnifice, &
 pro rata parte omnes Christianæ regio-
 nes ipsius admonitu contribuant. In
 puncto ultimo de auxilio Terræ sanctæ
 ferendo loquitur. Præcipit omnibus
 cruce signatis, ut se præparent ad loca
 decentia eo tempore, quod indixerit, pe-
 tenda. Per ea, quæ subjungit, ad ver-

to. XI. Conc.
 p. 224.

Sup. Lib.
 LXXVII.
 S. 56.

Matth. Par.
 p. 595.

Conc. p. 640.

Recitatis his decretis Papa dixit, se
 omnium privilegiorum, quæ Imperato-
 res, Reges, cæterique Principes Ecclesiæ
 Romanæ concesserint, apographa confici,
 omniumque Præfulum præsentium sig-
 illis obsignari curasse, ut eandem, quam
 autographa, auctoritatem haberent. His
 Papæ verbis Legati Regis Angliæ inter-
 cedebant, ne auctoritas accederet qui-
 busdam concessionibus in Anglia Roma-
 næ Ecclesiæ factis, in quas Regni Opti-
 mates

mates haud consensisse caufabantur. Vi- Sæcul. XIII.
debantur Regis Joannis donationem tan- A. C. 1245.
gere. Conquesti etiam de Curia Roma-
næ exactionibus, epistolam nomine to- p. 663.
tius Angliæ Papæ scriptam legi curabant,
cujus hæc erat summa.

§. XXVIII.

Anglorum querelæ.

*Ecclesiæ Romanæ matri nostræ æquum sub-
sidium tributarium, quod denarium S. Pe-
tri vocamus, a longo tempore pependimus:
sed illo contenta non fuit, & postea tam
per Legatos quam per Nuncios suos alia
tributa petiit, quæ liberaliter contulimus.
Nec ignoras, Majores nostros condidisse ac
dotasse monasteria, iisque jus designandi
Parochos quosdam tribuisse. Verum an-
tecessores tui, ut ditarent Italos, quorum
numerus fiebat nimius, his illorum paræcias
assignarunt, quarum nullam isti curam ge-
runt, sive directionem animarum, sive cæno-
biorum, e quibus pendent, defensionem spe-
ctemus. Non exercent hospitalitatem, non
elemosynas largiuntur, percipiendis tantum
& ex Regno asportandis fructibus in-
tenti non sine damno nostrorum fratrum
& propinquorum, qui possidere hæc bene-
ficia deberent, ac per se, non per alios ad-
ministrarent. Hi vero Itali, ut rem dica-
mus, quotannis ab Anglia supra sexagies
mille*